

gaaede af enkelte af deres Kolleger, fik den Straf, at de for Fremtiden skulde have hele Dagen optagen, medens de tidligere havde været fri den halve Dag.

Om Timeantallet skal jeg ikke indlade mig paa en Diskussion med det ærede Medlem, det kender han bedre end jeg. Men faktisk er det, at det, jeg har omtalt, betragtedes som Straf for hele Ingeniørforpset, og det turde dog tale noget til deres Forsvar.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal, forinden Forhandlingerne slutte, tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af de faldne Udtalelser. Hvad nu for det første Forslagsstillerens Udtalelser angaa, vil jeg gøre en Bemærkning, som jeg for saa vidt godt kunde have gjort forrige Gang, jeg talte, og det er med Hensyn til Grænsen for, hvor man skal forlange, eller hvor man skal benytte Forsvaret, i hvilken Henseende den ærede Forslagsstiller er afvegen fra det ældre Forslag af den tidligere Generalauditor B. Scheel. Jeg maa tilstaa, at jeg kunde have ønsket, at man var bleven staaende ved den tidligere foreslaaede Grænse. Det, som ligger mellem den Grænse, som er foreslaaet af det ærede Medlem og den tidligere foreslaaede, vil nemlig temmelig sikkert næsten ubelukkende være Sager af en saadan Natur, at der egentlig ikke kan være megen Anledning til at anvende noget særligt Forsvar, det vil navnlig være saadanne Sager som Rømning, gentagen Udelivelse af Kvateret og lignende, som ikke forekommer mig at være noget, der kunde vække en saadan Sympati for den anklagede, at man vil skaffe ham en Forsvarer. Alle disse Sager, der her ere antydede, staa for mig som noget, der er temmelig klart og rent. Smid- lertid lægger jeg ikke stor Vægt derpaa; det er mere et personligt Skøn, jeg udtaler. Jeg tror, at man derigennem let vil komme til at trainere en hel Del Sager, som alle og ikke mindst den anklagede selv maa ønske hurtigt muligt afgjorte. Der faldt en O- ring fra det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Madsen), som det forekommer mig herved paa en Misfor- staaelse af mine Udtalelser. Han fandt An- ledning til at anbefale, at man skulde benytte Officerer til Forsvarere. Jeg kan give ham fuldstændig Ret i, at det under visse For- hold kan være hensigtsmæssigt at anvende Officerer eller lignestillede Embedsmænd som Forsvarere. Da jeg omtalte en Indstræ- ning med Hensyn til den Klasse af Perso- ner, man kunde anvende til Forsvaret, og mente, at kun visse Sagførere kunde anvendes dertil, var det under Hensyn til Lov-

forslagets § 1, hvorefter de civile Autorite- ter skulde kunne bestikke Sagførere. I denne Forbindelse mente jeg, at man skulde holde sig inden for den omtalte Grænse, men der var ingen Anledning for mig til at tale om, hvorvidt Officerer vare heldige eller ikke som Forsvarere. Tværtimod kan jeg give det ærede Medlem Ret i, at den anklagede ikke kan faa en bedre Forsvarer end sin Kompagnichef eller sin Premierløjtnant, in- gen, der vil interessere sig saa meget for ham og føre hans Sag saa godt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valg- kreds (Hørdum) frygtede for, at man ikke havde taget Hensyn til formildende Omstæn- digheder i den faldende Dom. Det ved det ærede Medlem aldeles ikke noget om; det vil kunne oplyses ved Hjælp af Dommen, men der er ikke Spor af Grund til at tro, at man netop, hvor man skulde gaa til saa strenge Straffe som her, ikke havde taget Hensyn til, hvad der virkelig kunde tjene som formildende for dem. Saa det ved det ærede Medlem absolut ikke noget om. Naar der er blevet talt om, at jeg selv havde en Følelse af, at de paagældende Folk af Ingeniørregimentet ikke tilstrækkelig havde vidst, hvad de vare inde paa, og ikke til- strækkelig havde kendt Straffeloven, fordi jeg havde ladet udgaa en Kundgørelse med en Indskerpelse af Instruksen med Hensyn til Straffeloven, saa ved jeg ikke ganske, hvad det ærede Medlem sigter til. Jeg er- indrer i dette Øjeblik kun, at vi ganske vist fra Krigsministeriet lod udgaa en Befaling om, at denne Sag i sine Detailler skulde gøres bekendt ved Rekruitbataillonerne rundt i Landet, idet det er min Overbevisning, at i jo fyldigere Grad den menige Mand bliver bekendt med en saadan Sag og ser, hvad han kan blive ledet ind paa af flette Kammerater, desto bedre vil han vide at undgaa sligt i Fremtiden. Altsaa det have vi ganske vist gjort, men det er ikke nogen fornøyet Instruktion med Hensyn til In- geniørforpset. Det har altid været Krigs- ministeriet om at gøre, at Soldaterne skulde nøje instrueres om Straffelovens Bestem- melser for at vide, hvad de udsætte sig for ved at indlade sig paa den Slags Ting. Derfor blev der, kort efter at Straffeloven af 1880 var vedtaget, udarbejdet en billig fortsatt Bog, som hedder: „Besledning i Straffelov for Krigsmagten“, til Brug for Undervisningen ved de forskellige Af- delinger. Den bliver benyttet dels til der- efter at instruere Mandstabet med Hensyn til Straffen for de forskellige Forbrydelser, hvorledes Hovedmændene for Ets straffes langt strengere end andre, v. s. v. dels be-